

Mevr. Willy Dekker-
Paul geb.1929 verteld.

2010

Mijn vader Jan Paul woonde in Zevenhuizen en ging in 1910 op 21 jarige leeftijd in Nederlands Indië wonen, na 6 jaar kwam hij terug, hij wilde er nooit over vertellen.

Hij trouwde met mijn moeder Hendrika de Jong die in Krimpen in een boerderij woonde wat nu de Krimpense oudheidkamer is. Vader begon een smederij en rijwielhandel op Kerklaan 81 in Nieuwerkerk tegenover de

dorpskerk. Hij was een z.g. boerensmid die veel werk had met kapotte landbouwmachines en paarden beslaan en maakte de hoefijzers zelf.

In het voorjaar en in de hooibouwtijd had hij en een knecht het erg druk. Mijn broer Jaap begon later met nog iemand een bedrijf in Kortenoord, met de naam

' carrosserie Paul en van Weelde', ze maakten autobussen en auto's. Mijn oudste zus Pie was naaister, ze zat bijna de hele dag thuis achter de naaimachine en werkte op bestelling. Zus Deri hielp soms ook in de smederij als het druk was, zij boorde stiftgaten in speciale hoefijzers bij gladheid of ze hielp mee om de hete ijzeren banden om een houten karrenwiel heen te trekken. In Nieuwerkerk waren nog enkele smederijen in die tijd. Vader had ook het onderhoud aan de kleine weidewatermolentjes aan de 1^e Tochtweg. Daar is ook Bas den Toom, een boer van de Parallelweg, om het leven gekomen toen de draaiende wieken zijn kiel pakte en ook hem meenam. Het stukje Kerklaan waar we woonden was vroeger veel bedrijvigheid, ook bij de graanmaalterij. Naast ons was metselbedrijf de Wit, zijn buurman was Dekker het expeditiebedrijf die vroeger turf met de trekschuit door het Kanaal vervoerde, later kreeg hij een vrachtwagen. Aan de andere kant het huis van timmerman van Leeuwen en Slagerij Jongeneel.

Ik ging op de Christelijke lagere school Rehoboth, de school staat er nog.

De bovenmeester was Piet Boer die tevens fietsenmaker was en naast de school woonde. Mijn ouders hadden vijf kinderen, 1 zoon en 4 dochters. Mijn moeder overleed toen ik 12 jaar was. Mijn zus Pie en Deri deden de huishouding. Nadat ik van de huishoudschool kwam zorgde Deri en ik voor ons gezin. Toen ik 17 jaar was is vader hertrouwd.

In de oorlog kwamen al vroeg de Duitsers om hun paarden te beslaan.

We hebben in de oorlogsjaren nooit honger geleden want de boeren namen vaak wat eten mee voor ons moederloze gezin. Later heeft vader de smederij verkocht aan de smid Sander Hol uit Moordrecht. Naast het smeden verkocht hij nadien ook andere 'doe het zelf' artikelen en speelgoed. Nu staan er op dat stuk Kerklaan alleen woonhuizen.

De smederij werd afgebroken en een van het nageslacht van senior de Wit liet er een huis op bouwen. Ik kreeg verkering met de Nieuwerkerker Wim Dekker, hij was draglinemachinist. We trouwden in 1950 en er was nog steeds de naoorlogse woningnood. Wij hebben anderhalf jaar illegaal in de Zevenhuizense voetbalkantine gewoond. Daarna betrokken we een nieuwgebouwd huis aan de Julianastraat.

We kregen 2 zoons Wim en Paul en een dochter Henrike die vrijgezel is. Zij werkt al 10 jaar in Bolivia voor kindershulp. Ze ging samen met haar vriendin Gerjanne Sluyter. Ze hebben daar zelf hun kindertehuis en hun woning gebouwd. Een en twintig jaar geleden heb ik een zware hartoperatie gehad en een jaar gerevalideerd in een Rotterdams centrum. Nu tob ik met een half lam been en hand. Mijn zoons en vier kleinkinderen wonen elders, jammer dat mijn dochter zo'n eind weg woont nu ik weduwe ben. Vier jaar woonde ik in zorgcentrum Moordrecht, na de sluiting kwam ik in april hier in de Meander.